

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

לפני כבוד חברי הוועדה: סילס מורן, עו"ד - יו"ר ברוך ברוכי, רו"ח - חבר ערר 22-1040

העוררת: נניח בע"מ מס' 513099895
ע"י ב"כ מר/גברת מאיר אשל

נגד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות רחוב בן
גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

בפנינו ערר שהוגש על ידי נניח בע"מ (להלן: "העוררת") בגין דחיית ההשגה שהגישה על בקשתה למענק עבור התקופה מרץ – יוני 2020 לפי חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), תש"ף-2020 (להלן: "החוק")

העובדות

1. ביום 9.12.20 נדחתה בקשת העוררת למענק מהטעם שהכנסות העוררת מתקבלות מדמי שכירות, כאשר לשיטת המשיבה, הכנסות כאמור מוחרגות מקבלת המענק לפי החוק.
2. ביום 18.1.21 הגישה העוררת השגה על דחיית בקשתה. משלא התקבלה החלטה בהשגה במועד, פנה רו"ח מאיר אשל מטעם העוררת אל המשיבה במכתב תזכורת ביום 4.7.21.
3. רק ביום 28.11.21 התקבלה החלטה בהשגה ונקבע כי העוררת עוסקת במקרקעין וכי המקרקעין מהווה מלאי עסקי בידה ולכן היא "עוסק" המוחרג מהזכאות למענק לפי החוק (להלן: "ההחלטה המקורית בהשגה").
4. ביום 11.1.22 הגישה העוררת ערר על דחיית ההשגה וטענה, בין היתר, כי קביעת המשיבה בהשגה כאילו היא מחזיקה את המקרקעין כמלאי עסקי נקבעה בניגוד לדוחות שהגישה העוררת לשלטונות מיסוי מקרקעין ובניגוד לאמור בדוחותיה הכספיים, וכי מדובר בעניין עובדתי שהיה ניתן לבדוק בנקל. העוררת אף טענה כי יש להעמיד את הפקיד החתום על ההחלטה בהשגה לדין משמעותי בגין כתיבת נימוקים שקריים בהחלטה בהשגה. העוררת טענה גם שיש לקבל את הערר על הסף נוכח האיחור המשמעותי במתן ההחלטה בהשגה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

5. בעקבות הגשת הערר, הגישה המשיבה ביום 20.2.22 בקשה למתן הוראות. המשיבה טענה כי בעקבות הגשת הערר היא בדקה את טענת העוררת ושוכנעה שהעוררת אינה עוסק המוחרג מהמענק מהטעם שנזכר בהחלטה בהשגה (עוסק במקרקעין). עם זאת, המשיבה בדקה את הדוחות הכספיים של העוררת והתברר כי כמעט כל הכנסות העוררת בשנת הבסיס הן הכנסות מחברה קשורה – חברת כלמוביל שהעוררת היא בעלת מניות בה. המשיבה טענה, כי קיימת חזקה הניתנת לסתירה המצדיקה נטרול עסקאות אלה מחישוב המענק. לטענת המשיבה מדובר בעובדה חדשה שלא הובאה לידיעתה במסגרת ההשגה ולאור האמור פנתה המשיבה לוועדה לקבלת הוראות באשר לאופן ניהול התיק.

6. ביום 24.2.22 קבעה הוועדה כדלקמן:

"כלל הוא כי כאשר מוגש ערר נימוקיו מתייחסים לנימוקים שעליהם התבססה ההחלטה בהשגה (עמ"נ 27710-10-21 (מחוזי-חיפה) ב.ג. ביטחון נגד רשות המסים. פורסם בנבו). ועדת הערר, כשמה כן היא, יושבת כוועדת ערר על הפעלת שיקול הדעת של המשיבה בהחלטה בהשגה.

המשיבה תודיע בתוך 7 ימים האם היא עומדת על ניהול ההליך. ככל שכן, יוגשו עד לאותו מועד הבקשות הרלוונטיות מטעם המשיבה אשר יידונו לגופן על ידי הוועדה".

7. משלא הוגשה כל בקשה מטעם המשיבה במועד, ביום 23.3.22 הוועדה האריכה מיוזמתה את המועד להגשת הבקשות עד ליום 30.3.22 ורק במועד זה הגישה המשיבה תגובה בה הודיעה כי היא הפעילה את סמכותה לפי סעיף 12(ב) לחוק וביום 30.3.22 הוציאה החלטה מתוקנת בהשגה בעניינה של העוררת (להלן: "ההחלטה המתוקנת"). המשיבה טענה כי בסמכותה לתקן את ההחלטה בהשגה שאחרת יתקבל מענק בידי מי שאינו זכאי לו, ושפעל בניגוד להוראת סעיף 8 לחוק ולא נטרל את העסקאות עם החברה הקשורה. יוער, כי גם בהחלטה המתוקנת חזרה המשיבה על הטעם שהעוררת מוחרגת מקבלת המענק משום שהיא עוסקת במכירת זכות במקרקעין, וזאת למרות שבמסגרת הודעתה מיום 20.2.22 אמרה המשיבה כי שוכנעה שטעם זה אינו נכון.

לאור זאת, המשיבה ביקשה כי ערר זה יתקבל, מבלי להכריע לגוף המחלוקת ומבלי שייוצר מעשה בית דין לגבי המחלוקת, וזאת בהתבסס על ההלכה שנקבעה בע"א 9165/99 איציק וצורי נ' מנהל מס שבח מקרקעין (פורסם בנבו. פס"ד מיום 5.8.02) וטענה כי העוררת תוכל להגיש השגה על ההחלטה המתוקנת.

8. ביום 12.4.22 הוגשה תגובת העוררת. העוררת טענה כי כל העובדות הרלוונטיות היו בידי המשיבה ולא מדובר בגיליון של עובדות חדשות המצדיקות את תיקון ההחלטה לפי סעיף 12(ב) לחוק. העוררת הוסיפה כי גם בהחלטה המתוקנת חזרה המשיבה על הנימוק השגוי

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

שהעוררת היא עוסק במקרקעין. העוררת מתנגדת למקצה השיפורים אותו המשיבה מעוניינת לבצע.

דין

9. סעיף 21(ב) לחוק מסמיך את ועדת הערר "לאשר את ההחלטה שעליה עוררים, לבטלה ולקבל החלטה אחרת במקומה או להחזיר את העניין עם הוראות למנהל".

10. בהתאם להלכה שנקבעה בע"א 9165/99 איציק וצורי נ' מנהל מס שבח מקרקעין, משהודיעה המשיבה כי ההחלטה המקורית בהשגה בוטלה, ומשהוצאה החלטה מתוקנת על ידי המשיבה לפי סעיף 12(ב) לחוק, אין מקום להמשך ברור ערר זה, שנסב על ההחלטה המקורית בהשגה - והערר מתקבל.

11. עם זאת, בניגוד לעמדת המשיבה, הלכת איציק וצורי לא קבעה כי קבלת הערר אינה מהווה מעשה בית דין, אלא שנקבע באותה הלכה כי:

"את טענת מעשה-בית-דין רשאים המערערים לטעון במסגרת ההליכים המתנהלים בנוגע לשומות המתקנות. שם גם מקומן של טענות המערערים שלפיהן לא אירעה במקרה שלפנינו "טעות" המצדיקה תיקון של השומות לפי סעיף 85(3) לחוק".

12. בהתייחס לטענות שהעלתה העוררת בתגובתה מיום 12.4.22, יוער, כי אין בכוחה של וועדת הערר למנוע מראש עשיית שימוש בסעיף 12(ב) לחוק (ע"מ 21595-12-14 טאטה קונסולטנסי סרויס לימיטד נ' מנהל מע"מ (פורסם בנבו, החלטה מיום 11.6.15). עם זאת, בפני העוררת פתוחה הדרך להגיש השגה וערר על ההחלטה המתוקנת לפי התנאים הקבועים בחוק, ובמסגרת ההשגה החדשה שתוגש תוכל העוררת לטעון את טענותיה ביחס לסמכות המשיבה לפי סעיף 12(ב) לתקן את ההחלטה בהשגה בניסבות הקיימות, וגם תוכל להעלות את טענותיה ביחס למעשה בית דין ולהתמשכות ההליכים בעניינה.

13. לאור העובדה שערר זה התקבל לאחר הגשתו, ובשים לב לאיחור המשיבה בהגשת כתב התשובה, עובדה אשר גרמה לעיכוב נוסף בברור עניינה של העוררת, תישא המשיבה בהוצאות העוררת ותשלם לה הוצאות משפט בסך של 7500 ₪ (כולל מע"מ) אשר ישולמו לעוררת בתוך 30 ימים מהיום. אם לא ישולמו ההוצאות תוך 30 ימים תתווסף לסכום זה תוספת של הצמדה וריבית שימנו מהיום.

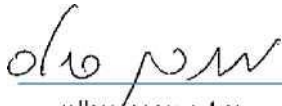

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.
ניתנה היום, ל' ניסן תשפ"ב 1.5.22 בהעדר הצדדים.

1040-22

ברוך ברוכי, רו"ח
חבר

סילס מורן, עו"ד
יו"ר הוועדה